

ikke kan frasiges i løbet af beskikkelsesperioden, medmindre der foreligger en fritagelsesgrund.

I *stk. 4* udgår kravet om, at en sagkyndig dommer skal være fyldt 30 år. Det bør ikke være afgørende, om en person har opnået en bestemt alder, men om den pågældende opfylder hovedkriteriet for at kunne beskikkes, der ligesom efter den gældende bestemmelse er »indgående og tidssvarende praktisk kendskab til vedkommende sagsområde«. Det bemærkes i den forbindelse, at ordet »sagsområde« ligesom i dag vil omfatte både specifikke fagområder og mere generel (indgående og tidssvarende praktisk) indsigt i erhvervsforhold mv.

I *stk. 6* moderniseres formuleringen af det løfte, som sagkyndige dommere skal afgive inden tiltrædelsen af hvervet. Det foreslås, at sagkyndige dommere skal afgive en erklæring om at udføre hvervet med upartiskhed og omhu.

Med hensyn til *stk. 7* forudsættes det, at der sker en forhøjelse af de sagkyndige dommers vederlag, jf. pkt. 4.2.2 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 94

Den foreslåede bestemmelse svarer med visse ændringer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 94 om udtagelse af sagkyndige dommere i den enkelte sag.

Hovedbestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, videreføres, således at det er retsformanden, der udtager de sagkyndige for den enkelte sag, og udtagelsen skal ske således, at den særlige sagkundskab, som i det foreliggende tilfælde anses for nødvendig, er repræsenteret. Det findes ikke nødvendigt som i den gældende bestemmelse særskilt at nævne »byretsdommeren«, idet en byretsdommer, der behandler en sag som eneste juridisk dommer, vil handle som retsformand, når dommeren udtager sagkyndige i medfør af den foreslåede bestemmelse, idet der forinden vil være truffet beslutning om, at sagkyndige skal medvirke. Kan der være tvivl om, hvilken særlig sagkundskab der konkret er nødvendig, bør parterne have lejlighed til at udtale sig om dette spørgsmål. Parterne bør i alle tilfælde snarest underrettes om, hvem der er udtaget som sagkyndige, bl.a. med henblik på at afklare eventuelle spørgsmål om inhabilitet.

Inden for rammerne af dette kriterium – den for sagen nødvendige sagkundskab – bør retsformanden dernæst tage hensyn til den sagkyndiges bopæl eller forretningssted, således at der fortrinsvis vælges sagkyndige, der har den korteste afstand til retten.

De særlige regler i *stk. 1, 2. og 3. pkt.*, bygger på de tilsvarende regler i den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 94.

2. pkt. angår sager, der opstår af ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte, herunder de sager om varsling mv. i forbindelse med afskedigelser af større omfang, der i dag er omfattet af 4. pkt.

3. pkt. angår sager vedrørende lov om markedsføring eller lov om visse betalingsmidler, der behandles ved Handelsretten. Det vil efter forslaget være sager, hvor Forbrugerombudsmanden er part, eller som (i øvrigt) er af principiel karakter, jf. lovforslagets § 1, nr. 77 (forslag til retsplejelovens § 225, stk. 2, nr. 2, og § 227), hvorimod andre sager vedrørende markedsføringsloven efter forslaget fremover skal behandles ved byretten.

Det gældende *stk. 2* foreslås ikke videreført, idet sagkyndige dommere efter lovforslaget normalt ikke vil medvirke ved bevisoptagelse, jf. forslaget til retsplejelovens §§ 16 og 20 (lovforslagets § 1, nr. 3), og da der endvidere ikke findes at være behov for en udtrykkelig regel om, at sagkyndige dommere, der har medvirket ved afgivelse af søforklaring, så vidt muligt skal udtages på ny, hvis der senere foretages andre retsskridt vedrørende samme retsforhold.

Stk. 2 viderefører det gældende *stk. 3* med den ændring, at kompetencen til i særlige tilfælde at udtage en sagkyndig dommer, der er beskikket for et andet område, henlægges til retsformanden i den enkelte sag svarende til forslagens *stk. 3*.

Stk. 3 er ny. Efter denne regel kan retsformanden undtagelsesvis undtage sagkyndige, der ikke har generel beskikkelse til at virke som sagkyndige dommere, hvis det er påkrævet for at kunne inddrage den særlige sagkundskab, som i det foreliggende tilfælde anses for nødvendig.

Den eller de, der udpeges efter denne regel, skal opfylde de samme krav om indgående og tidssvarende praktisk kendskab til vedkommende sagsområde, dansk indfødsret, alder, myndighed mv. som sagkyndige, der beskikkes efter § 92, jf. henvisningen til § 93, stk. 4, 1. pkt. Derimod stilles der ingen krav til de pågældendes bopæl eller forretningssted, der også kan være i udlandet.

Udpegning som sagkyndig dommer efter denne regel er ikke et borgerligt ombud, og der kan således kun udpeges personer, der er indforstået hermed.

Det foreslås, at § 93, stk. 6 og 7, skal finde tilsvarende anvendelse på sagkyndige, der udpeges efter § 94, stk. 3, således at det fremgår udtrykkeligt, at de skal afgive en erklæring om at udføre hvervet med upartiskhed og omhu, og at de modtager vederlag på